

JEZUS I OCZEKIWANIA MESJAŃSKIE

I. PROROCTWO IZAJASZA

„Oto mój Sługa, którego podtrzymuję. Wybrany mój, w którym mam upodobanie. Sprawilem, że Duch mój na Nim spoczął; On przyniesie narodom Prawo. Nie będzie wołał ni podnosił głosu, nie da słyszeć krzyku swego na dworze. **Nie złamie trzciny nadłamanej, nie zagasi knotka o nikłym płomyku.** On niezachwianie przyniesie Prawo. Nie zniechęci się ani nie załamie, aż utrwali Prawo na ziemi, a Jego pouczenia wyczekują wyspy.” Iz42:1-4

- Izajasz zapowiadał nadejście Mesjasza, który będzie pełen wyrozumiałości dla słabości człowieka. Nie będzie potępiał, ale wytrwale i z łagodnością prowadził ludzi do życia zgodnego z pragnieniem Boga.

II. OCZEKIWANIE JANA CHRZCICIELA

„W owym czasie wystąpił Jan Chrzciel i głosił na Pustyni Judzkiej te słowa: **Nawróćcie się, bo bliskie jest królestwo niebieskie.**” Mt 3:1-2

„...Mówił więc do tłumów, które wychodziły, żeby przyjąć chrzest od niego: **Plemię żmijowe, kto wam pokazał, jak uciec przed nadchodzącym gniewem? ... Już siekiera do korzenia drzew jest przyłożona. Każde więc drzewo, które nie wydaje dobrego owocu, będzie wycięte i w ogień wrzucone.** ... Gdy więc lud oczekiwał z napięciem i wszyscy snuli domysły w sercach co do Jana, czy nie jest Mesjaszem, on tak przemówił do wszystkich: Ja was chrzczę wodą; lecz idzie mocniejszy ode mnie, któremu nie jestem godzien rozwiązać rzemyka u sandałów. On chrzcici was będzie Duchem Świętym i ogniem. **Ma On wiejadło w ręku dla oczyszczenia swego omłotu: pszenicę zbierze do spichlerza, a plewy spali w ogniu nieugaszonym...**” Łk 3:1-18

„O tym wszystkim donieśli Janowi jego uczniowie. Wtedy Jan przywołał do siebie dwóch spośród swoich uczniów i posłał ich do Pana z zapytaniem: **Czy Ty jesteś Tym, który ma przyjść, czy też innego mamy oczekiwać?**” Łk7:18-23

- Jan Chrzciel głosił nadejście Mesjasza, który będzie osądzał ludzi na podstawie ich czynów. Mesjasz ten wymierzy karę tym, którzy nie czynią dobra w swoim życiu, oraz obdarzy nagrodą tych, którzy zdołali się nawrócić prze Jego nadejściem i czynili dobro.
- Gdy poznał Jezusa był przekonany, że to On jest Mesjaszem. Jednak zaczął w to wątpić, gdy zobaczył, że postępuje całkowicie inaczej, niż powinien postępować zapowiadany przez niego Mesjasz.
- Dla niego „nadejście królestwa niebieskiego” oznaczało przybliżenie się dnia sądu, dnia „pomsty bożej.”

III. NAUKA FARYZEUSZÓW

Faryzeusze – w ostatnich dwóch wiekach p.n.e. i do ok. 70 r. n.e., jedno z żydowskich stronnictw religijno-politycznych (obok saduceuszy, eseneńczyków, zelotów i nazarejczyków). Nazwa ich pochodzi od hebrajskiego słowa *peruszim* – "oddzieleni", "odłączeni", a bezpośrednio z greckiego: φαρισαῖοι *pharisaioi*. Sami faryzeusze nazywali siebie *chawerim* tzn. "równi sobie", "współtowarzysze". Faryzeusze byli w zasadzie stronnictwem ludzi świeckich, będącym opozycją wobec kapłańskiej arystokracji saduceuszków, starającym się jednak w swoim postępowaniu przestrzegać świątynnych reguł czystości. Zyskali sobie reputację ekspertów w dziedzinie interpretacji Pisma.

- Faryzeusze byli przekonani, że Bóg błogosławi tym, którzy przestrzegają przykazań, czyli są „czysti”, a przeklina tych, którzy grzeszą, którzy są „nieczysti.”
- Uważali, że błogosławieństwo Boga, może otrzymać tylko ten, kto się nawróci, czyli oczyści i przestanie grzeszyć.
- Faryzeusze unikali kontaktów ze wszystkim, co uważali za nieczyste, także z grzesznikami, aby uniknąć zanieczyszczenia i nie utracić błogosławieństwa Bożego.
- Nie bali się sądu Mesjasza, ponieważ uważali się za sprawiedliwych. Mesjasz miał przyjść, aby osądzić innych i wynagrodzić ich sprawiedliwość.
- Według nich Jezus absolutnie nie mógłby być posłanym przez Boga (nie mógł być Mesjaszem), ponieważ:
 - a) Nie przestrzegał Szabatu, ani innych przepisów, czy też tradycji (szczególnie tych dotyczących rytualnej czystości).
 - b) Często przebywał w towarzystwie grzeszników i chorych.
 - c) Zamiast doceniać ich „sprawiedliwość”, ciągle ich krytykował.

IV. KUSZENIE JEZUSA I OCZEKIWANIA IZRAELITÓW

📖 „... Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedz temu kamieniowi, żeby się stał chlebem. ... Tobie dam potęgę i wspaniałość tego wszystkiego, bo mnie są poddane i mogą je odstąpić, komu chcą. Jeśli więc upadniesz i oddasz mi pokłon, wszystko będzie Twoje. ... Zaprowadził Go też do Jerozolimy, postawił na narożniku świątyni i rzekł do Niego: Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć się stąd w dół!” Łk 4:1-13

- Izraelici oczekiwali, że Mesjasz:
 - zapewni im dostatek,
 - wyzwoli ich spod władzy Rzymian i rozszerzy ich rządy na sąsiednie narody,
 - nie będzie wiadomo skąd przyszedł,
 - będzie miał moc czynienia cudów (J 6:14-15; Łk 24:21; J7:27; J 7:31)
- Pokusy szatana wyrażają oczekiwania Izraela wobec Mesjasza. Odrzucając te pokusy, Jezus odmawia spełnienia ich oczekiwań.
- Jest całkiem innym Mesjaszem niż oczekiwali Jan, Faryzeusze oraz lud Izraela.

V. CHRZEST JEZUSA I JEGO NAUKA

📖 „Tyś jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie.” Łk3:21-22

- Jezus solidaryzuje się z grzesznikami (sam jest bezgrzeszny, ale od samego początku, aż do samego końca swojej publicznej działalności przebywa wśród grzeszników).
- Pośród grzeszników doświadcza miłość Boga, o której wcześniej słyszał lub czytał w Pismach.
- Bóg, którego poznał (doświadczył) Jezus:
 - zawsze kocha człowieka bezwarunkowo
 - zawsze przebacza
 - zawsze jest obecny (razem)

📖 „Na to szemrali faryzeusze i uczeni ich w Piśmie i mówili do Jego uczniów: **Dlaczego jecie i pijecie z celnikami i grzesznikami? Lecz Jezus im odpowiedział: Nie potrzebują lekarza zdrowi, ale ci, którzy się źle mają. Nie przyszedłem wezwać do nawrócenia sprawiedliwych, lecz grzeszników.**” Łk5:30-32

- Jezus nauczał, że Bóg kocha grzesznika i pragnie jego nawrócenia. Dlatego Bóg przebywa z grzesznikami i ukazuje im swoją miłość, aby oni Go poznali, zapragnęli, powrócili do Niego i żyli zgodnie z Jego wolą.
- Życie zgodne z wolą Boga jest owocem przyjęcia Jego błogosławieństwa, a nie warunkiem.
- Mesjasz jest posłany do ludzi, którzy potrzebują uzdrowienia (nawrócenia i pojednania z Bogiem), aby im objawić miłość Boga, a nie po to, aby osądzić ich czyny i ich potępić.

VI. MISJA JEZUSA

📖 „Potem powrócił Jezus w mocy Ducha do Galilei, a wieść o Nim rozeszła się po całej okolicy. On zaś nauczał w ich synagogach, wysławiany przez wszystkich. Przyszedł również do Nazaretu, gdzie się wychował. W dzień szabatu udał się swoim zwyczajem do synagogi i powstał, aby czytać. Podano Mu księgę proroka Izajasza. Rozwinąwszy księgę, natrafił na miejsce, gdzie było napisane: **Duch Pański spoczywa na Mnie, ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność, a niewidomym przejrzenie; abym uciśnionych odsyłał wolnymi, abym obwoływał rok łaski od Pana.** Zwinąwszy księgę oddał słudze i usiadł; a oczy wszystkich w synagodze były w Nim utkwione. Począł więc mówić do nich: **Dziś spełniły się te słowa Pisma, któreście słyszeli. ... Na te słowa wszyscy w synagodze unieśli się gniewem. Porwali Go z miejsca, wyrzucili Go z miasta i wyprowadzili aż na stok góry, na której ich miasto było zbudowane, aby Go strącić.**” Łk 4,14-21. 28-29

📖 „Duch Pana Boga nade mną, bo Pan mnie namaścił. Posłał mnie, by głosić dobrą nowinę ubogim, by opatrywać rany serc złamanych, by zapowiadać wyzwolenie jeńcom i więźniom swobodę; aby obwieszczać rok łaski Pańskiej, i dzień pomsty naszego Boga; aby pocieszać wszystkich zasmuconych.” Iz61:1

- Żydzi chcieli zabić Jezusa, ponieważ według nich sprofanował Pismo, poprzez to, że pominął fragment proroctwa (ten mówiący o pomście Boga) i przez to zmienił sens tego proroctwa.
- Takie postępowanie świadczył, że Jezus uważa siebie za kogoś większego niż Mojżesz.

📖 „Nie przyjęto Go jednak, ponieważ zmierzał do Jerozolimy. Widząc to, uczniowie Jakub i Jan rzekli: **Panie, czy chcesz, a powiemy, żeby ogień spadł z nieba i zniszczył ich? Lecz On odwróciwszy się zabronił im.**” Łk 9:53-55

📖 „Odtąd począł Jezus nauczać i mówić: **Nawracajcie się, albowiem bliskie jest królestwo niebieskie.**” Mt 4:17

- Nie tylko słowami, ale także czynami Jezus objawiał, że Bóg jest miłosierny dla każdego człowieka, że pragnie jego nawrócenia, a nie poniesienia kary za swoje przewinienia.
- Świadomość kary może zmienić czyny człowieka, natomiast doświadczenie miłości zmienia jego serce (prawdziwa zmiana serca, objawia się zmianą postępowania).
- Dla Jezusa „nadejście królestwa Bożego” nie oznaczało nadejście sądu i dnia pomsty Boga (jak uważał Jan Chrzyciel i faryzeusze!), ale nadejście łaski i miłosierdzia, nadejście ostatecznego zbawienia. Z tego powodu, w sercach ludzkich nie wzbudzał lęku, ale nadzieję.
- Jezus pragnął, aby każdy człowiek czcił Boga, nie tylko wargami (zewnętrznym zachowaniem) jak czynili to faryzeusze, ale przede wszystkim sercem, czyli swoją miłością i oddaniem.

Q. Jaką wizję Mesjasza opisują słowa Izajasza?

Q. Jaki obraz Boga możesz dostrzec w nauczaniu Jana?

Jak Jan rozumie misję Mesjasza?

Jak Jan Chrzyciel rozumiał przybliżenie się Królestwa Niebieskiego?

Na czym miało polegać nawrócenie, do którego wzywał Jan Chrzyciel i jakie były jego skutki?

Q. Dlaczego Jan stracił pewność, że Jezus jest Mesjaszem?

Q. Jakie podobieństwa dostrzegasz w nauce Jana u Faryzeuszów?

Q. Jak swoją misję rozumiał Jezus? Jaki miał być cel Jego działalności?

Q. Jak Jezus rozumiał przybliżenie się Królestwa Niebieskiego?

Na czym miało polegać nawrócenie, do którego wzywał Jezus?

Q. Jakie wrażenia lub reakcje ludzi mogła wywoływać nauka Jezusa oraz Jana Chrzciciela?

Jak ty odbierasz obie te nauki?

JEZUS I JAN CHRZCICIEL

Spotkanie z Janem Chrzcicielem i przyjęcie chrztu z jego rąk było dla Jezusa punktem zwrotnym, momentem wielkiej przemiany własnej tożsamości, stylu i kierunku życia, oraz przekonań.

Jezus PRZED chrztem		Jezus PO chrzcie
Syn Józefa i Maryi. Cieśla.	TOŻSAMOŚĆ	Syn Człowieczy, Syn Boży, Mesjasz, prorok, nauczyciel.
Pracuje w górskiej wiosce Nazaret.	KIERUNEK	Wędruje w poszukiwaniu zaginionych owiec Izraela. Spełnia otrzymaną od Boga misję.
Respekt i lojalność do judaizmu i rodziny.	PRZEKONANIA	Królestwo Boże i nowa rodzina.

Podobieństwa Jezusa do Jana Chrzciciela:

- ◆ pozostawał bezzenny i odpowiedział na powołanie w tradycji proroków
- ◆ przebywał na pustyni
- ◆ nauczał w przestrzeniach otwartych
- ◆ był niezależny od innych grup religijnych
- ◆ wzywał do nawrócenia i ogłaszał nadejście Królestwa niebieskiego
- ◆ (uważano, że) chrzczył wodą
- ◆ ścierał się z religijnymi władzami
- ◆ dawał nowe perspektywy życia dla celników, prostytutek itp.

- ◆ był odrzucony przez Faryzeuszy i władze religijne
- ◆ krytykował ludzi uznających się za sprawiedliwych, a przyjmował grzeszników
- ◆ nauczył swoich uczniów modlitwy, która ich charakteryzuje
- ◆ wierzono, że był Mesjaszem
- ◆ został wydany w ręce władzy cywilnej, która skazała Go na śmierć
- ◆ wierzono, że zmartwychwstał

Czym różnił się Jezus od Jana Chrzciciela?

JAN CHRZCICIEL	JEZUS
Był ascetyczny, kojarzono go z pustkowiem	Pił i jadł z grzesznikami, brał udział w ucztach
Głosił sąd	Głosił miłość i miłosierdzie
Należał do sfery prawa	Rozpoczął Dobrą Nowinę (czas łaski)
Pozostawał w okresie oczekiwania	Przyniósł wypełnienie czasu
Nie uzdrawiał i nie wypędzał złych duchów	Uzdrawiał i wypędzał złe duchy

Nauka o nawróceniu (przemianie) człowieka

	JAN CHRZCICIEL	FARYZEUSZE	JEZUS
RELACJA Z BOGIEM	Bóg jest Sędzią. Głoszenie królestwa. Praktykowanie postów i modlitwy.	Bóg jest Sędzią. Wierność Prawu i tradycjom. Praktykowanie postów i modlitwy.	Bóg jest Miłosiernym Ojcem. Głoszenie królestwa. Modlitwa do Abba.
STOSUNEK DO GRZESZNIKÓW	Chrzest nawrócenia	Oddzielenie się od grzeszników.	Kontakt z grzesznikami.
PRAKTYKA	Nawrócenie i przebaczenie.	Nawrócenie i przebaczenie.	Wspólne ucztowanie i przebaczenie.
CEL	Uniknięcie kary.	Wspólne ucztowanie.	Nawrócenie.